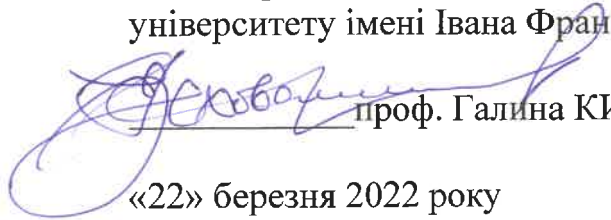

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

проф. Галина КИРИЧУК

«22» березня 2022 року

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ ОСНОВНОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
(НІМЕЦЬКОЇ)**

**ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ)
РІВНЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

**спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.43 германські мови та літератури (переклад включно),
перша – німецька**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета вступного іспиту з теорії та практики перекладу основної іноземної мови полягає у виявленні ступеня опанування фахівцем - бакалавром фундаментальних дисциплін філологічного циклу необхідних для виконання магістерської програми зі спеціальності 035.043 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно) перша – німецька).

Програма вступного випробування базується на відповідних освітніх програмах першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, призначених для вищих навчальних закладів, які здійснюють підготовку фахівців за спеціальністю «035.043 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно) перша – німецька).

Програма вступного випробування до магістратури має міжпредметний синтетичний характер, що досягається його побудовою за тестовим принципом.

Характеристика варіанту електронного тестування

Зміст тесту визначається на основі Програми вступного фахового випробування (затвердженої ректором університету).

Загальна кількість запитань тесту – **45**.

На виконання тесту відведено **75 хвилин**.

Тест складається із завдань трьох форм:

1. **Завдання з вибором однієї правильної відповіді (30 завдань)**. До кожного завдання подано варіанти відповідей, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт обрав і позначив правильну відповідь у відповідному тестовому полі.
2. **Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) (10 завдань)**. До кожного завдання подано інформацію, позначену цифрами (ліворуч) і літерами (праворуч). Щоб виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та літерам (утворити логічні пари). Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно визначив логічні пари і позначив їх у відповідних тестових полях.
3. **Завдання на встановлення правильної послідовності (5 завдань)**. До кожного завдання подано перелік дій (понять, формул, характеристик тощо), позначених літерами, які потрібно розташувати у правильній послідовності. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно визначив та позначив послідовність всіх запропонованих подій у відповідному тестовому полі.

Схема оцінювання тесту:

1. Завдання з вибором правильної відповіді оцінюється в **0** або **1** тестовий бал: **1** бал, якщо вказано правильну відповідь; **0** балів, якщо вказано

неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не вказано.

2. Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) оцінюється в **0, 1, 2, 3, 4, 5** тестових бали: **1** бал за кожну правильно встановлену відповідність (логічну пару); **0** балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари або відповіді на завдання не надано.
3. Завдання на встановлення правильної послідовності оцінюється в **0, 1, 2, 3, 4** тестових бали: **4** бали, якщо правильно вказано послідовність усіх подій; **3** бали, якщо правильно вказано першу та останню події; **2** бали, якщо правильно вказано другу та третю події; **1** бал, якщо правильно вказано або першу або останню подію; **0** балів, якщо неправильна жодна із вказаних подій, або відповідь не надано.

Кількість завдань фахового вступного випробування

Рівень	Кількість завдань	Максимальна кількість балів за одне завдання	Загальна кількість тестових балів
1	30	1	30
2	10	5	50
3	5	4	20
Разом	45	-	100

Абітурієнт отримує 100 балів під час початку виконання вступного випробування.

Максимальна оцінка за вступне випробування 200 балів.

ВСТУП ДО ЗАГАЛЬНОГО ТА ГЕРМАНСЬКОГО МОВОЗНАВСТВА

1. Предмет та основні розділи мовознавства.
2. Основні етапи розвитку мовознавства.
3. Основні теорії походження мов.
4. Мова як найважливіший засіб спілкування.
5. Функції мови.
6. Мова та мовлення.
7. Мова та мислення.
8. План вираження та план змісту мовних знаків.
9. Походження та основні етапи розвитку письма.
10. Графіка та орфографія. Основні принципи орфографії.
11. Основні алфавіти світу.
12. Мовні рівні та співвідношення між ними.
13. Фонетика як розділ мовознавства. Розділи фонетики.
14. Структура мовленнєвого апарату.
15. Артикуляція звуків та артикуляційна база мови.
16. Основні властивості фонем.

17. Комбінаторні фонетичні процеси.
18. Позиційні зміни фонем у потоці мовлення.
19. Фонетичний поділ мови.
20. Фонетичний наголос та його види.
21. Взаємодія звуків у процесі мовлення.
22. Принципи класифікації звуків. Голосні та приголосні.
23. Інтонація та характеристика її компонентів.
24. Лексикологія як розділ мовознавства. Розділи лексикології.
25. Значення слова та поняття. Природа виникнення назв.
26. Лексема і лексичне значення. Семантична структура слова. Типи лексичних значень слова.
27. Моносемія і полісемія. Поняття терміну.
28. Омонімія. Шляхи виникнення омонімів.
29. Синонімія. Класифікація синонімів.
30. Антонімія. Класифікація антонімів.
31. Причини й типи семантичних змін у лексиці.
32. Основні види переносних значень. Метафора і метонімія.
33. Основні засоби поповнення словникового складу мови.
34. Хронологічний розподіл словникового складу мови.
35. Класифікація лексики за основними стилями мовлення.
36. Соціально-територіальна диференціація лексики.
37. Поняття літературної мови. Шляхи її становлення.
38. Лексикографія. Види словників.
39. Словотвір. Основні типи словотвору.
40. Категоріальні ознаки фразеологізмів. Підходи до їх класифікації.
41. Граматика як розділ мовознавства.
42. Граматичне значення слова. Типи граматичних значень.
43. Поняття граматичної форми, парадигми й граматичної категорії.
44. Морфологічна структура слова. Види морфем.
45. Частини мови й критерії їх виділення.
46. Словосполучення та речення, їх основні характеристики. Типи синтаксичних зв'язків у словосполученні.
47. Основні властивості речення. Класифікація речень за метою висловлювання.
48. Структурні типи речень. Члени речення.
49. Поняття мовного союзу.
50. Світові мови.
51. Диференціація та інтеграція мов.
52. Генеалогічна класифікація мов світу.

53. Морфологічна класифікація мов світу.
54. Загальна характеристика індоєвропейських мов.
55. Сучасні й давні германські мови.
56. Порівняльно-історичний метод (виникнення, розвиток, методика).
57. Проблема прамови в індоєвропейістиці. Індоєвропейська прамова.
58. Давньогерманські племена та їх мови.
59. Писемність давніх германців.
60. Найважливіші пам'ятки давньогерманської писемності.
61. Англійська мова та її історія.
62. Німецька мова та її історія.
63. Фонологічна система германських мов.
64. Основні риси морфологічної будови германських мов.
65. Давньогерманський синтаксис.
66. Лексичний склад германських мов.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Кочерган М. П. Вступ до мовознавства. – К., 2005
- Кочерган М. П. Загальне мовознавство. – К., 2003
- Семчинський С. В. Загальне мовознавство – К., 1996
- Андрушенко О. Ю. Вступ до германського мовознавства : навч. посібник / О. Ю. Андрушенко. – Житомир. : ЖДУ ім. І. Франка, 2010. – 175 с.
- Жлуктенко Ю.О., Яворська Т.А. Вступ до германського мовознавства. – К.: Вища школа, 1986. – 230 с.
- Левицький В. В. Основи германістики: навч. посібник / В. В. Левицький. – Вінниця: Нова Книга, 2006. – 527 с.
- Левицький В. В., Кийко С. В. Вступ до германського мовознавства : навч. посібник / В. В. Левицький, С. В. Кийко. – Вінниця: Нова Книга, 2006. – 263 с.

ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

ПЕРЕКЛАДУ

1. Поняття і сутність перекладу. Особливості процесу перекладу.
2. Види перекладу.
3. Одиниця перекладу.
4. Поняття адекватності.
5. Поняття мовної еквівалентності при перекладі: загальна характеристика та різновиди.
6. Загальна характеристика теорії рівнів еквівалентності.
7. Типи еквівалентів при перекладі.
8. Моделі перекладу.
9. Переклад безеквівалентних одиниць.

10. Екзотизми й okazіоналізми в оригіналі і перекладі.
11. Особливі види обробки тексту при перекладі.
12. Визначення термінів адекватність та еквівалентність.
13. Аспекти теорії перекладу.
14. Переклад слів, що позначають специфічні реалії.
15. Особливі види обробки тексту при перекладі.
16. Транскодування: транслітерація / транскрипція.
17. Переклад неоднозначних слів (вибір варіантного відповідника).
18. Лексикалізовані форми множини. Пароніми і переклад.
19. Інтернаціоналізми та псевдоінтернаціоналізми.
20. Типологія перекладацьких трансформацій.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Карабан В. І. Теорія і практика перекладу з української мови на англійську мову [Текст] = Theory and practice of translation from Ukrainian into English : посібник-довідник / В'ячеслав Карабан, Джеймс Мейс. – Вінниця : Нова кн., 2003. – 606 с.
2. Кияк Т. Р. Теорія та практика перекладу (німецька мова) [Текст] : [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / Т. Р. Кияк, А. М. Науменко, О. Д. Огуй. – Вінниця : Нова кн., 2006. – 586 с.
3. Корунець І. В. Вступ до перекладознавства [Текст] : навч. посіб. / І. В. Корунець ; [рец.: О. М. Кінщак, А. В. Корольова, Л. В. Данилюк]. – Вінниця : Нова кн., 2008. – 510 с.
4. Ребрій О. В. Переклад англomовної громадсько-політичної літератури. Європейський союз та інші міжнародні політичні, економічні, фінансові та військові організації: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти / За ред. Л. М. Черноватого та В. І. Карабана. – Вінниця : Нова книга, 2009
5. Nesterenko N. Lysenko K. Course in Interpreting and Translation (Усний переклад). [англ.]: Навчальний посібник для ВНЗ. Вінниця: Нова книга, 2006

ВСТУП ДО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА ЗАРУБІЖНА ЛІТЕРАТУРА

1. Література як мистецтво. Зміст і форма літературного твору.
2. Літературні роди (епос, лірика, драма) та жанри.
3. Художній образ. Основні категорії образів.
4. Література Стародавнього світу. Міфологія як основне джерело античної літератури.
5. Давньогрецька література. Поеми Гомера «Іліада» й «Одіссея».
6. Трагедія як жанр давньогрецької літератури: Есхіл, Софокл. Еврипід.
7. Особливості давньогрецької комедії.
8. Своєрідність елліністичної літератури.

9. Римська література доби принципату Августа: Вергілій. Горацій. Овідій.
10. Римський роман I – III ст. і його художні особливості.
11. Своєрідність середньовічної літератури та її періодизація.
12. Західноєвропейський середньовічний епос XI – XIII ст.
13. Рицарська лірика та рицарський роман. Романи про Трістана й Ізольду.
14. Міська середньовічна література та її основні жанри.
15. Середньовічна драма та її основні жанри.
16. Традиція середньовічної лірики і творчість Франсуа Війона.
17. Своєрідність літератури доби Відродження. Жанр утопії в ренесансній літературі.
18. Італійська ренесансна література: Данте («Божественна комедія»), Петрарка («Канцоньєре»), Боккаччо («Декамерон»).
19. Французька ренесансна література: роман Франсуа Рабле «Гаргантюа та Пантагрюель».
20. Сонет у європейській літературі епохи Відродження (Петрарка, Ронсар, Шекспір).
21. Іспанська ренесансна література: роман Мігеля де Сервантеса «Дон Кіхот».
22. Бароко як перший загальноєвропейський літературний напрям. Філософська драма Педро Кальдерона «Життя це сон».
23. Класицизм як один із провідних напрямів французької літератури XVII століття: Буало («Поетичне мистецтво»), Корнель («Сід»), Расін («Андромаха»), Мольєр («Міщанин-шляхтич»).
24. Література доби Просвітництва: філософська повість Вольтера, епістолярний роман Руссо, драматургія Гольдони й Гоцці.
25. Романтизм як літературний напрям: Адам Міцкевич («Кримські сонети»), Віктор Гюго («Собор Паризької Богоматері»).
26. Синтез романтичних і реалістичних тенденцій у творчості Олександра Пушкіна («Маленькі трагедії»), Михайла Лермонтова («Герой нашого часу»), Миколи Гоголя («Вечори на хуторі біля Диканьки», «Миргород»).
27. Реалізм у французькій літературі XIX століття: Проспер Меріме («Кармен»), Оноре де Бальзак («Гобсек», «Батько Горіо»), Стендаль («Червоне і чорне»), Гюстав Флобер («Пані Боварі»). Особливості архітектоніки роману, образи персонажів.
28. Реалізм у російській літературі XIX століття: Лев Толстой («Анна Кареніна»), Федір Достоевський («Злочин і кара»).
29. Романтичні й передмодерністські тенденції у творчості Шарля Бодлера («Квіти зла»).
30. Натуралізм як літературний напрям. Цикл романів Еміля Золя «Ругон-Маккари».
31. «Нова драма» в літературі кін. XIX — поч. XX ст.: Генрік Ібсен («Ляльковий дім»), Антон Чехов («Вишневий сад»).
32. Символізм, його філософська основа й естетика: Поль Верлен («Романси без слів»), Артюр Рембо («П'яний корабель»), Моріс Метерлінк («Сліпі», «Синій птах»).

33. Модернізм й авангардизм у літературі ХХ ст.: футуризм, дадаїзм, сюрреалізм.
34. Модерністська поезія (Гійом Аполлінер, Федеріко Гарсія Лорка) та проза початку ХХ століття (Марсель Пруст).
35. Основні принципи «епічної драми» Бертольта Брехта («Матінка Кураж та її діти»).
36. Гуманістична спрямованість творчості Антуана де Сент-Екзюпері («Маленький принц»).
37. Екзистенціалізм у філософії та літературі ХХ століття. Філософські погляди Альбера Камю і їхнє втілення у творчості письменника («Чума»).
38. «Драма абсурду» у літературі ХХ ст. Творчість Ежена Йонеско («Голомоза співачка», «Носоріг»).
39. «Магічний реалізм» як літературний напрям. Роман-міф Габріеля Г. Маркеса «Сто років самотності».
40. Постмодернізм у літературі другої половини ХХ ст.: Хорхе Л. Борхес («Вавилонська бібліотека», «Троянда Парацельса»), Умберто Еко («Ім'я троянди»), Милорад Павич («Хозарський словник»).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навч. посіб. / П. В. Білоус. — К. : Академія, 2011. — 334 с.
- Давиденко Г. Й. Історія зарубіжної літератури XVII–XVIII століття : навч. Посібник для студ. вищ. навч. закл. / Г. Й. Давиденко, М. О. Величко. — [2 ге вид.]. — К. : Центр учбової літератури, 2007 — 292 с.
- Давиденко Г. Й. Історія зарубіжної літератури ХХ століття : навч. посіб. / Г. Й. Давиденко, Г. М. Стрельчук, Н. І. Гринчак ; М-во освіти і науки України, Глухів. держ. пед. ун-т., 3-тє вид. — К. : Центр учбової літератури, 2011. — 487 с.
- Наливайко Д. С., Шахова К. О. Зарубіжна література XIX сторіччя. Доба романтизму : підручник / Д. С. Наливайко, К. О. Шахова. — Тернопіль : Богдан, 2001. — 416 с.
- Пащенко В. І. Антична література : підручник / В. І. Пащенко, Н. І. Пащенко. — К. : Либідь, 2001. — 718 с.
- Толмачёв В. М. Зарубежная литература XX века : учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В. М. Толмачёв, В. Д. Седельник, Д. А. Иванов [и др.] ; Под ред. В. М. Толмачёва. — М. : Издательский центр «Академия», 2003. — 640 с.
- Шалагінов Б. Б. Зарубіжна література від античності до початку XIX сторіччя : історико-естетичний нарис / Б. Б. Шалагінов. — К. : Видавничий дім «КМ Академія», 2004. — 360 с.
- Шаповалова М. С. Історія зарубіжної літератури. Середні віки та Відродження : підручник для студ. держ. ун-тів ; вид. 3-є / Шаповалова М. С., Рубанова Г. Л., Моторний В. А. — Львів : Світ, 1993. — 312 с.

- The Norton Introduction to Literature / J. Beaty, A. Booth, J. P. Hunter, K. J. Mays ; 8th ed. — New York : W. W. Norton & Company, 2002. — 2218 p.

ТЕОРЕТИЧНА ГРАМАТИКА

1. Die Hauptbedeutungen von einzelnen Modalverben.
2. Freie Ergänzungsangaben und ihre Abhängigkeitsstruktur.
3. Neue Regeln der Rechtschreibung. Groß- und Kleinschreibung, Getrennt- und Zusammenschreibung.
4. Nebensätze und ihre Arten.
5. Kasus. Polysemie von deutschen Kasus.
6. Ausrahmung und ihre Gründe.
7. Das Subjekt und seine Ausdrucksmöglichkeiten.
8. Die Klassifikation der Verben nach Aspekten.
9. Das Substantiv. Die allgemeine Charakteristik.
10. Die Rahmenkonstruktion des deutschen Satzes.
11. Unpersönliches Passiv und Stativ.
12. Logischer und emphatischer Bauplan des Satzes.
13. Strukturelle, semantische und kommunikative Faktoren, die die Position von Satzgliedern bestimmen.
14. Der Satz als eine nominativ- kommunikative Einheit.
15. Die Hauptfunktionen und der Gebrauch des Konjunktiv II.
16. Die Satzperspektive. Strukturell motivierte Position der Satzglieder.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Arssenjewa M., Zyganowa I. Grammatik der deutschen Sprache. – Sankt Petersburg: Verlag Sojuz, 2002.
- Braun P. Tendenzen in der deutschen Gegenwartssprache. – Stuttgart: Verlag W. Kohlhammer, 1987.
- Hall K., Scheiner B. Übungsgrammatik für Fortgeschrittene. – Ismaning: Max Hueber Verlag, 2001.
- Helbig G., Buscha J. Deutsche Grammatik. – Leipzig: Verlag Enzyklopädie, 1996.
- Linke A., Nussbaumer M., Portmann P. Studienbuch Linguistik. – Tübingen: Max Niemeyer Verlag, 2004.
- Москальская О. Теоретическая грамматика немецкого языка. – Москва: Высшая школа, 1983.
- Прищепа В., Прищепа В., Кицак Г. Аналітична морфологія. – Київ: Освіта України, 2009.

- Прищеп В., Прищеп В., Кицак Г. Аналітичний синтаксис. – Київ: Освіта України, 2010.
- Шендельс Е. Практическая грамматика немецкого языка. – Москва: Высшая школа, 1988.
- Юнг В. Грамматика немецкого языка. – Санкт Петербург: Лань, 1996.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ

1. Gegenstand und Abarten der Lexikologie.
2. Struktur des Wortschatzes.
3. Forschungsmethoden der Lexikologie.
4. Grundprobleme der Lexikologie.
5. Wort als sprachliche Einheit.
6. Phonetische und grammatische Besonderheiten des deutschen Wortes, seine morphematische Struktur.
7. Wortbedeutung. Motivation der Wortbedeutung.
8. Polysemie.
9. Die semantische Struktur des Wortes.
10. Homonymie.
11. Bedeutungswandel (semantische Derivation).
12. Wege der Bereicherung des deutschen Wortbestandes.
13. Wortbildungsmittel, -arten und -modelle.
14. Zusammensetzung (Komposition).
15. Ableitung (Derivation).
16. Besondere Arten der Wortbildung. Zusammenbildung.
17. Besondere Arten der Wortbildung. Konversion.
18. Besondere Arten der Wortbildung. Abbreviation (Wortkürzung).
19. Ursachen zur Entlehnung des fremden Wortgutes.
20. Assimilation der Entlehnungen.
21. Entlehnungswege und -arten.
22. Erscheinungsformen der Entlehnungen.
23. Paradigmatische und syntagmatische Beziehungen im Wortbestand.
24. Synonyme. Synonymische Reihen.
25. Klassifikation der Synonyme.
26. Antonyme. Klassifikationen der Antonyme.
27. Abgrenzung der Phraseologismen von den benachbarten sprachlichen Einheiten.
28. Phraseologische Einheiten.
29. Festgeprägte Sätze.
30. Phraseologische Verbindungen.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Braun P. Tendenzen in der deutschen Gegenwartssprache. – Stuttgart, 1987.
- Heusinger S. Die Lexik der deutschen Gegenwartssprache. Eine Einführung. – München, 2004.

- Linke A., Nussbaumer M., Portmann P. Studienbuch Linguistik. – Tübingen, 2004.
- Lutzeier P. Lexikologie. Ein Arbeitsbuch. – Tübingen, 2007.
- Schippan Th. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache. – Tübingen, 2002.
- Вежбицкая А. Сопоставление культур через посредство лексики и прагматики. – Москва, 2001.
- Гамзюк М.В. Емотивність фразеологічної системи німецької мови (досвід дослідження в синхронії та діахронії). – Київ, 2000.
- Гінка Б.І. Лексикологія німецької мови: лекції та семінари. – Тернопіль, 2010.
- Огуй О.Д. Лексикологія німецької мови. – Вінниця, 2003.
- Ольшанский И.Г., Гусева А.Е. Лексикология немецкого языка. – Москва, 2005.
- Степанова М.Д., Чернышева И.И. Лексикология современного немецкого языка. – Москва, 2003.

ТЕОРЕТИЧНА ФОНЕТИКА

1. Phonetik als Teilgebiet der Sprachkunde. Beziehungen der Phonetik zu den anderen Wissenschaften.
2. Prosodische Einheiten der Sprache. Intonation und Intonationsmittel.
3. Phonetik als Teilgebiet der Sprachkunde. Zweige der Phonetik.
4. Prosodische Einheiten der Sprache. Intonation. Satzmelodie als Intonationsmittel. Die wichtigsten Intoneme.
5. Phonetik als Teilgebiet der Sprachkunde. Forschungsmethoden der Phonetik.
6. Zum Begriff des Wortakzents. Funktionen des deutschen Wortakzents.
7. Phonetische Silbe. Regeln der Silbentrennung im Deutschen.
8. Phonologische Oppositionen. Minimalpaare.
9. Phonologie als ein Teil der Phonetik. Phonologie als Wissenschaft.
10. Allophone und ihre Arten.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Altmann H., Ziegenhain U. Phonetik, Phonologie und Graphematik fürs Examen. – Wiesbaden: Westdeutscher Verlag, 2002
- Gajducik S.M. Theoretische Phonetik des Deutschen. – Minsk, 1981
- Meinhold G., Stock E. Phonologie der deutschen Gegenwartssprache. – Leipzig, 1980.
- Ramers K.H. Einführung in die Phonologie. – München: Fink Verlag, 1998

- Евченко Д.А., Артамоновська С.П., Білоус О.І. Практична фонетика німецької мови. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Вінниця: Нова книга, 2004.
- Зиндер Л.Р. Теоретический курс фонетики современного немецкого языка. – С.-П., 1997.
- Козьмин О. Г., Богомазова Т. С., Хицко Л. И. Теоретическая фонетика немецкого языка. – М.: Высш. шк, 1990.
- Козьмин О.Г., Сулемова Г.А. Фонетика немецкого языка. – М.: Высш. шк., 2004.
- Hakkarainen H.J. Phonetik des Deutschen. – München: Fink Verlag, 2000.
- Потапова Р.К., Линднер Г. Особенности немецкого произношения. – М.: Высшая школа, 1991
- Стеріополо О.І. Теоретичні засади фонетики німецької мови. Підручник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004

ІСТОРИЯ МОВИ

1. Periodisierung der deutschen Sprachgeschichte.
2. Die indoeuropäische Grundsprache.
3. Das Germanische.
4. Der germanische Vokalismus.
5. Der germanische Konsonantismus. Die 1. (germanische) Lautverschiebung.
6. Verners Gesetz und der grammatische Wechsel.
7. Der germanische Formenbestand.
8. Der germanische Wortschatz.
9. Die Herausbildung der deutschen Nationalität.
10. Die Sprachdenkmäler des Althochdeutschen.
11. Der ahd. Vokalismus. Der Wortakzent.
12. Monophthongierung und Diphthongierung. Der Ablaut.
13. Der ahd. Vokalismus. Kombinatorischer Lautwandel. Der *i*-Umlaut.
14. Der ahd. Konsonantismus. Die 2. (althochdeutsche) Lautverschiebung.
15. Die Kategorien des ahd. Substantivs. Die Deklination der Substantive.
16. Die Kategorien des ahd. Verbs. Starke Verben. Ablautreihen.
17. Schwache Verben im Althochdeutschen.
18. Präterito-Präsentien. Athematische Verben.
19. Die althochdeutsche Syntax.
20. Der althochdeutsche Wortschatz.
21. Sprachdenkmäler des Mittelhochdeutschen. Die deutsche Sprache des Mittelalters.
22. Der mhd. Vokalismus. Neue Phoneme. Der mhd. Umlaut.
23. Der mhd. Konsonantismus.
24. Das Substantiv. Neuerungen im Paradigma des mhd. Substantivs.
25. Das Verb. Neuerungen im verbalen Paradigma.

26. Die mittelhochdeutsche Syntax.
27. Der mittelhochdeutsche Wortschatz.
28. Zeitliche und räumliche Gliederung des Frühneuhochdeutschen. Die regionalen Literatursprachen.
29. Die sprachliche Leistung Luthers.
30. Der frnhd. Vokalismus. Diphthongierung und Monophthongierung.
31. Der frnhd. Konsonantismus.
32. Das Substantiv im Frühneuhochdeutschen. Deklination und Pluralbildung.
33. Die Entwicklung der verbalen Kategorien im Frühneuhochdeutschen.
34. Die frühneuhochdeutsche Syntax.
35. Der frühneuhochdeutsche Wortschatz.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Bublyk W.N. Geschichte der deutschen Sprache. – Вінниця, 2004.
- Genzmer H. Deutsche Sprache. Ein Schnellkurs. – Köln, 2008.
- Linke A., Nussbaumer M., Portmann P. Studienbuch Linguistik. – Tübingen, 2004.
- Махымтшук В., Петрашчук Н. Lehr- und Übungsbuch zur Geschichte der deutschen Sprache. – Lwiw, 2003.
- Schmidt W. Geschichte der deutschen Sprache. Ein Lehrbuch für das germanistische Studium. – Stuttgart, 2007.
- Wolff G. Deutsche Sprachgeschichte von den Anfängen bis zur Gegenwart. – Tübingen und Basel, 2004.
- Євченко В.В. Готська мова. – Вінниця, 2004.
- Левицький В.В. Історія німецької мови. Посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Вінниця, 2007.
- Левицький В.В., Кийко С.В. Практикум до курсу „Вступ до германського мовознавства”. – Вінниця, 2006.

СТИЛІСТИКА

1. Stilistik. Definition, Gegenstand, Aufgabenkreis der Stiltheorie.
2. Figuren der unlogischen Verbindung. Oxymoron. Falschkoppelung.
3. Figuren der unlogischen Verbindung. Zeugma. Stilistische Paradoxe.
4. Funktionale Stiltypen. Belletristik.
5. Stilfärbung des Wortes. Bewertende, emotionale und expressive Komponenten der Stilfärbung.
6. Figuren zum Ausdruck von Humor und Satire. Wortwitze (Doppelsinn und Wortspiel).
7. Stilfärbung des Wortes. Funktionale Stilfärbung.
8. Mittel der Bildhaftigkeit. Epitheton und seine Abarten.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Braun P. Tendenzen in der deutschen Gegenwartssprache. – Stuttgart, 1987.
- Eroms, H-W. Stil und Stilistik. – Berlin: Erich Schmidt Verlag, 2008
- Faulseit D., Kühn G. Stilistische Möglichkeiten der deutschen Sprache. – Leipzig, 1992.
- Göttert K-H, Jungen O. Einführung in die Stilistik. – München: Wilhelm Fink Verlag, 2004.
- Krahl S., Kurz J. Kleines Wörterbuch der Stilkunde. – Leipzig, 1985.
- Riesel E. Der Stil der deutschen Alltagsrede. – Moskau, 1984.
- Sanders, Willi. Das neue Stilwörterbuch. – Darmstadt, 2007.
- Sowinski B. Stilistik. – Stuttgart-Weimar: J.B. Metzler Verlag, 1999.
- Vieweyer D. Zur semantischen Struktur des Textes. – Berlin, 1991.
- Богатырева Н.А. Стилистика современного немецкого языка = Stilistik der deutschen Gegenwartssprache: Учеб. пособие для студ. лингв. вузов и фак. / Н.А. Богатырева, Л.А. Ноздрина. – М.: Академия, 2005.
- Брандес М.П. Практикум по стилистике немецкого языка. – Москва, 1990.
- Брандес М.П. Стилистика немецкого языка (для институтов и факультетов иностранных языков): Учеб. – 2-е изд., испр. И доп. – М.: Высш. шк., 1990.
- Ляшенко Т.С. Функціональна стилістика німецької мови. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2008.
- Тимченко Є.П. Порівняльна стилістика німецької та української мов. Навчальний посібник. – Вінниця: Нова Книга, 2006.

ІСТОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ КРАЇН, МОВА ЯКИХ ВИВЧАЄТЬСЯ (НІМЕЦЬКА)

1. Die literaturgeschichtlichen Epochen der deutschsprachigen Literatur seit dem 8. Jahrhundert (Mittelalter; Humanismus und Renaissance; Barock; Aufklärung; die Weimarer Klassik, die Romantik, Biedermeier, Realismus, Naturalismus, Jahrhundertwendeliteratur (Dekadenz, Impressionismus, Jugendstil), Expressionismus, die Moderne, die Postmoderne).
2. Die Heldendichtung des frühen Mittelalters, der höfische Minnesang (Walther von der Vogelweide), der höfische Epos („Tristan und Isolde“) des hohen Mittelalters, der mittelalterliche Heldenepos („Das Nibelungenlied“).
3. Die volkstümliche Literatur der Städte (Schwanke, Meistersang), das Volksbuch „Historia von D. Johann Fausten“, die Fastnachtspiele, Schwänke und „Der Wittenbergisch Nachtigall“ von H. Sachs, „Das Narrenschiff“ von S. Brandt. Martin Luthers Bibel-Übersetzung und Psalme, der gelehrte Humanismus mit dem Anthropozentrismus (U. von Hutten, Erasmus von Rotterdam «Lob der Torheit») und die Renaissance bzw. die Wiedergeburt im 16. Jh.

4. Der Dreißigjährige Krieg, Vanitas-Motiv (Vergänglichkeit), Religiosität in der Barockliteratur des 17. Jahrhunderts mit der wichtigsten Poetik von Martin Opitz „Das Buch von der deutschen Poeterey“ und dem wichtigsten Dichter und Dramatiker A. Gryphius (Märtyrerdrama „Katharina von Georgien“) und P. Fleming sowie mit dem bedeutendsten Schelmenroman „Simplicius Simplicissimus“ von H.J.Ch. von Grimmelshausen.
5. Die bürgerliche Aufklärung im 18. Jhdt. mit dem Vernunft-Kult und den Begriffen „Moral“ und „Tugend“: J. Ch. Gottsched - der Anhänger der klassizistischen Normen im Theater des 18. Jhdt., G. E. Lessing - der wichtigste Vertreter der Aufklärung (Fabeln, das bürgerliche Trauerspiel „Emilia Galotti“, „Laokoon“, „Hamburgische Dramaturgie“, „Nathan der Weise“).
6. Die Bewegung „Sturm und Drang“ (J. G. Herder als Vorgänger, M. Klingler, J. W. Goethe „Prometheus“, „Die Leiden des jungen Werthers“, Fr. Schiller „Die Räuber“) hat den Genie-Kult betont das Gefühl im Gegensatz zur Vorliebe der Aufklärung zur Vernunft.
7. Die Weimarer Klassik entsteht Ende des 18. Jhdt. mit dem Antike-Ideal über die Harmonie zwischen Vernunft und Gefühl, Menschen und Natur, Körper und Seele: J. W. von Goethe („Faust. Eine Tragödie in zwei Teilen“, „Iphigenie auf Tauris“, „Wilhelm Meisters Lehrjahre“) und Fr. von Schiller („Der Handschuh“ von 1797). Zwischen der Klassik und Romantik F. Hölderlin und H. von Kleist.
8. Beeinflusst von der Französischen Revolution und den Befreiungskriegen gegen Napoleon entsteht Ende des 18. Jhdt. die Romantik, mit der romantischen Ironie, mit der die Opposition von zwei verschiedenen Menschentypen: Dichter und Bürger, mit der die Flucht von der Realität, mit der Wanderung in ferne Länder und dem Sehnsucht-Motiv und dem Doppelgängermotiv.
9. Frühromantik bzw. die Jenaer Romantik mit dem Ideal der Universalpoesie (Ludwig Tieck „Der blonde Eckbert“, Novalis „Hymnen an die Nacht“, „Heinrich von Ofterdingen“), Hochromantik bzw. die Heidelberger Romantik mit dem Interesse für die Volksdichtung (Märchen von Brüder Grimm; die Liedersammlung „Des Knaben Wunderhorn“ von A. von Arnim und C. Brentano), Spätromantik (J. von Eichendorff „Aus dem Leben eines Taugenichts“, E. T. A. Hoffmann („Der goldene Topf“, „Klein Zaches, genannt Zinnober“, „Die Lebensansichten des Katers Murr“).
10. Nach dem Wiener Kongress (1815) beginnt Biedermaier mit dem Rückzug in die apolitische, private Sphäre (J.N. Nestroy) und die Literatur des „Vormärz“ mit Revolutionsstimmungen (G. Büchner „Dantons Tod“) sowie das Werk von H. Heine („Das Buch der Lieder“, „Deutschland. Ein Wintermärchen“).
11. Der bürgerliche „poetische“ Realismus im 19. Jhdt. (Th. Storm „Der Schimmelreiter“, G. Keller „Romeo und Julia auf dem Dorfe“, „Der Grüne Heinrich“, Th. Fontane „Effi Briest“).
12. Der Naturalismus mit der Moderne als Vorbild, dem Sekundenstil, den Begriffen „Vererbung“ und „Milieu“ (G. Hauptmann „Bahnwärter Thiel“, „Vor Sonnenaufgang“, „Die Weber“).
13. Die antinaturalistischen Bewegungen um die Jahrhundertwende bzw. Fin de siècle: Symbolismus (St. George), Impressionismus (A. Schnitzler „Leutnant Gustl“) und die Moderne (R.M. Rilke „Das Stundenbuch“, „Die Aufzeichnungen des Malte

- Laurids Brügge“, Th. Mann „Tristan“, „Tonio Kröger“, „Tod in Venedig“, F. Kafka „Die Verwandlung“, „Der Prozess“, H. Hesse „Der Steppenwolf“).
14. Beeinflusst durch den Ersten Weltkrieg entsteht die Literatur des Expressionismus mit dem Motiv der Großstadt (G. Benn „Morgue“, G. Trakl, G. Heym, A. Stramm, G. Kaiser, W. Hasenclever) und der Dadaismus (T. Tzara, H. Arp).
15. Die Weimarer Republik mit der Literatur der Neue Sachlichkeit (E. Kästner „Sachliche Romanze“, M. Kaleko, A. Döblin „Berlin. Alexanderplatz“) und der „verlorenen Generation“ (E.M. Remarque), dem Epischen Theater von B. Brecht („Die Dreigroschenoper“).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Мізін К.І. Історія німецької літератури: від початків до сьогодення (коротко і з практичною частиною): Навчальний посібник для студентів-германістів (нім.) Вінниця: Нова Книга, 2006. – 336 с.
2. Фіскова С. Історія німецької літератури. Періоди, напрямки розвитку, ідеї, постаті: Навчально-методичний посібник. – Львів: ПАІС, 2003. – С. 340.
3. Bogner R. G. (Hg.) Deutsche Literatur auf einen Blick. 400 Werke aus 1200 Jahren. Ein Kanon. – Darmstadt: WBG, 2009. – 384 S.
4. Gigl C.J. Deutsche Literaturgeschichte. – Starkes Verlag, 2009. – 258 S.
5. Projekt Gutenberg – Klassische Literatur Online: <http://gutenberg.spiegel.de/>

Голова комісії:

Світлана СОКОЛОВСЬКА